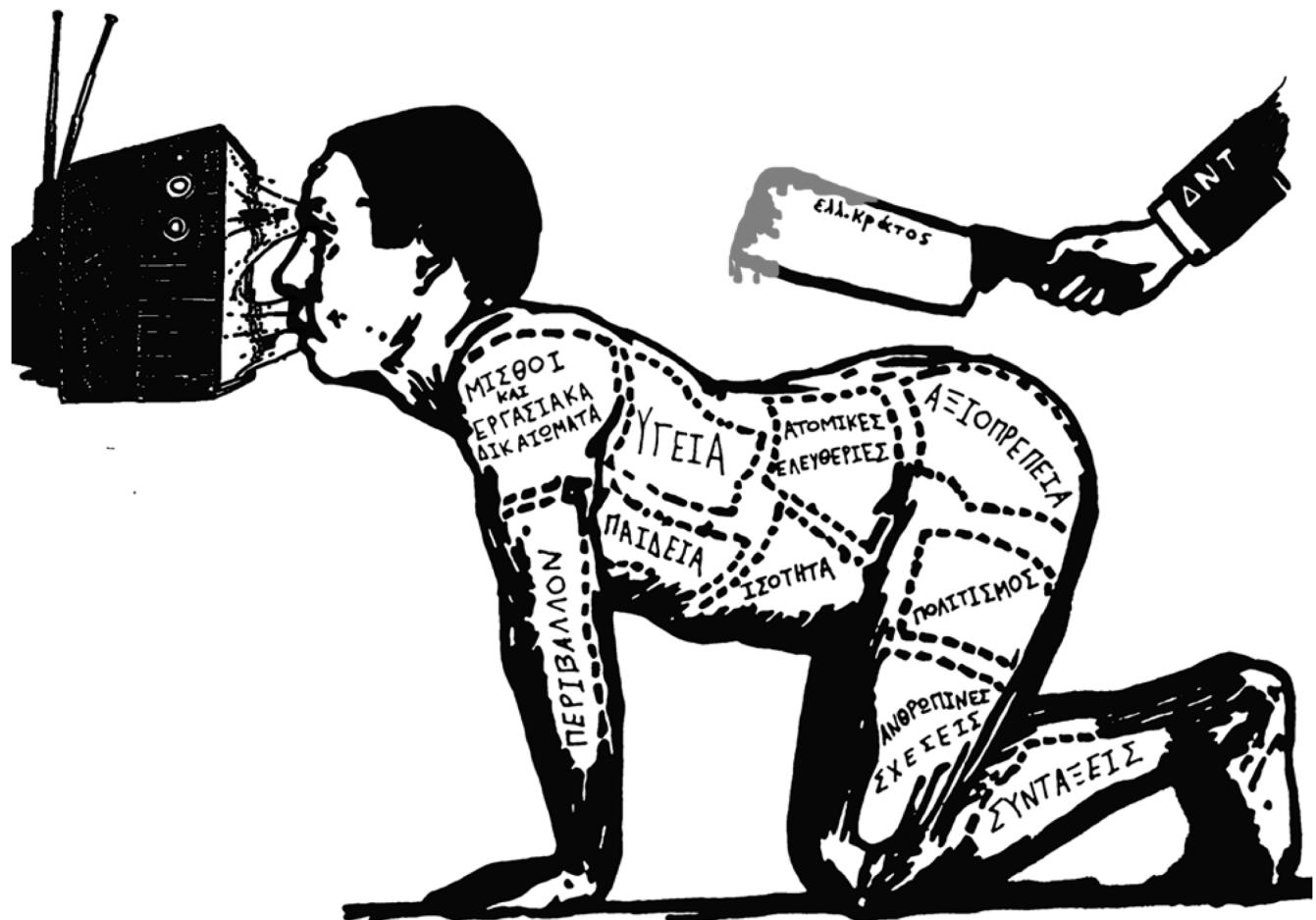

ANATOMIA ΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Μερικές σκέψεις για την οικονομική κρίση και τις επιδράσεις της στην Κεφαλονιά

T

Τους τελευταίους μήνες, βιώνουμε τη βιαιότερη επίθεση των αφεντικών από τη μεταπολίτευση και μετά. Μέρα με τη μέρα βουλιάζουμε σε ένα μεσαίωνα κοινωνικό, εργασιακό, οικονομικό, μέρα με τη μέρα το ταξικό ρήγμα μεγαλώνει. Σαν το κινέζικο βασανιστήριο της σταγόνας, ανακοινώνονται συνεχώς καινούριες μέθοδοι επιδρομής και καταλήστευσης του εισοδήματος εργαζομένων, ανέργων και συνταξιούχων, επιθέσεις στις θέσεις εργασίας και στα εργασιακά δικαιώματα, περικοπές στα κοινωνικά αγαθά της υγείας και της παιδείας. Μόνο που δεν έχουμε να κάνουμε με σταγόνες αλλά με παλιρροιακά κύματα που ισοπεδώνουν ότι έχει κατακτηθεί ως τώρα με πολυετείς αγώνες. Την παλίρροια που έφερε η σοσιαλιστική βαρβαρότητα του ΠΑΣΟΚ με τους αυτοαποκαλούμενους γιατρούς του ΔΝΤ και την επονομαζόμενη μεταρρυθμιστική αναδιάρθρωση που πειραματίζεται με τα όρια συρρίκνωσης της αξιοπρέπειας και του βιοτικού μας επιπέδου.

Όπως είναι αναμενόμενο, τέτοιου είδους επιθέσεις πρέπει να βρουν και το κατάλληλο έδαφος για να είναι στο μέγιστο βαθμό γόνιμες για τα αφεντικά. Έτσι, από την ενορχήστρωση δε θα μπορούσαν να λείπουν τα ΜΜΕ που λειτουργούν ως κύριοι εκφραστές του ληστρικού συστήματος. Τα ΜΜΕ, ως χειραγωγοί των εκμεταλλευόμενων, εξαπατούν συνειδήσεις, καλλιεργούν κλίμα συναίνεσης μέσω της δημιουργίας ενοχικών συνδρόμων τύπου «όλοι μαζί τα φάγαμε αλλά είναι αναγκαίο κακό, ας πεινάσουμε τώρα για ένα καλύτερο αύριο». Στρεψόδικοι και υποκριτές καθώς είναι, από τη μια προσπαθούν μέσω της ανάδειξης της οικονομικής επιτήρησης ως ζήτημα εθνικής κυριαρχίας να στρώσουν κλίμα εθνικής ενότητας ενώ από την άλλη σπέρνουν τη διχόνια στην κοινωνία βάζοντας τους εργαζομένους να σφάζονται μεταξύ τους αλληλοκατηγορούμενοι. Γνωστή και πάγια τακτική χειραγώγησης, το διάιρει και βασίλευε. Παράλληλα, ενώ μιλούν για τη βαρβαρότητα των νέων μέτρων τα επιβεβαιώνουν ως αναγκαία. Και ενώ η δικαιοσύνη εθελοτυφλεί στα σκάνδαλα και στη λεηλασία του δημόσιου χρήματος, φροντίζει να εξαντλεί τον ποινικό κώδικα σε κατηγορητήρια διαδηλωτών και κοινωνικών αγωνιστών, διασφαλίζοντας έτσι την κοινωνική ειρήνη.

Μέσα σ' ένα διαρκές κλίμα ανασφάλειας αυτό που βασίλευε είναι ο φόβος, πάντα με κύριο υποβολέα τα ΜΜΕ. Φόβος για το άμεσο μέλλον, φόβος να συμπαρασταθούμε στον απολυμένο συνάδελφο, φόβος να απεργήσουμε μη χάσουμε τη δουλειά μας, φόβος μη διαμαρτυρηθούμε και χάσουμε τα λίγα ψίχουλα που μας έχουν απομείνει. Μ' αυτό τον τρόπο οδηγούμαστε σταθερά στην εξατομίκευση και την απομόνωση. Κλείνουμε τα αυτιά μας και τα μάτια μας για να οχυρωθούμε στο άτομο μας, στο αίσθημα βεβαιότητας «εγώ θα τη βολέψω».

Και ας έρθουμε στα δικά μας. Η οικονομία της Κεφαλονιάς βασίζεται κυρίως, στη γεωργία-κτηνοτροφία, τον τουρισμό και γενικά την παροχή υπηρεσιών. Όλα όμως πλέον παραπάίουν με ίλιγγιάδη ρυθμό και η ντόπια κοινωνία φαντάζει έρμαιο αιωρούμενων απειλών αφού αρνείται να ενημερωθεί και να αυτοκαθορίσει τις ανάγκες και τις δυνατότητές της.

Δείκτης της γενικευμένης ανεργίας είναι οι καφετέριες που σε καιρό οικονομικής κρίσης σφύζουν από κόσμο. Οι τελευταίες ενισχύονται βεβαίως και από τους φοιτητές των ΤΕΙ Αργοστολίου και Ληξουρίου που αποτελούν και σημαντική πηγή εσόδων, μιας που οι ντόπιοι φροντίζουν να τους πίνουν το αίμα με αποτέλεσμα τα ενοίκια στο Αργοστόλι να είναι το ίδιο ακριβά με αυτά του Λονδίνου.

Οσον αφορά τη γεωργία και την κτηνοτροφία, η ντόπια παραγωγή τείνει να εξαλειφτεί ή να εξαρτάται από μεταλλαγμένους σπόρους ή να βασίζεται αποκλειστικά σε χρηματοδοτήσεις από το κράτος. Μάλιστα δεν είναι λίγοι αυτοί που εγκατέλειψαν τη γη για να στραφούν στην τουριστική επιχειρηματικότητα, αφήνοντας τον πρωτογενή τομέα να μαραζώνει.

Η κατασκευαστική αγορά έχει παγώσει καθώς η ανασφάλεια αποτρέπει ανοίγματα οικονομικά και ντόπιες επενδύσεις στο νησί. Έτσι, με δέος αναμένουμε το καλοκαίρι και το βαθμό εισροής τουρισμού για να μπει ρευστό στην αγορά μπας και μπαλώσουν κάνα μερεμέτι και βγει μεροκάματο.

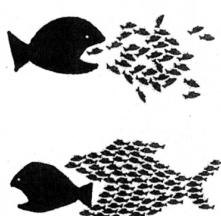
Οι τουρίστες όμως, αντές οι κινητές μονάδες εκμετάλλευσης μέχρι το μεδούλι, φέτος το καλοκαίρι θα έρθουν αντιμέτωποι με τους εκβιασμούς των αεροπορικών εταιριών που αφήνουν σα φήμη να αιωρείται επιβολή καπέλου στην τιμή του εισιτηρίου για τις πτήσεις τσάρτερ, για το ενδεχόμενο αύξησης της τιμής των καυσίμων από την ημέρα της αγοράς του εισιτηρίου ως την ημέρα πτήσης. Όλο αυτό μαζί με τις τεράστιες μειώσεις στα συμβόλαια μίσθωσης ξενοδοχείων, οι ντόπιοι επιχειρηματίες θα δουν τα κέρδη τους να μειώνονται με αποτέλεσμα να κάνουν απολύσεις ή εκβιαστικές συμφωνίες-κάτεργο «για να σωθεί η επιχείρηση».

Από την άλλη βέβαια δεν κάνει και τόσο εντύπωση στους ντόπιους η καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων αφού η Κεφαλονιά έχει την τύχη να μπει προετοιμασμένη μέσα στο Κολοσσαίο της κρίσης. Εδώ και χρόνια όλοι ξέρουν πολύ καλά ότι όσοι δουλέψουν εποχιακοί στα ξενοδοχεία της Σκάλας ή της Λάσσης, τα αιμοσταγή αφεντικά θα πετσοκόψουν μισθούς, ωράρια, δικαιώματα, ένσημα και σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος θα εξαγοράσουν με εκβιασμό ή δωροδοκία.

Ουραγός στην κρίση είναι επίσης η αλόγιστη σπατάλη κονδυλίων. Υποτιθέμενα έργα υποδομής που δεν τελειώνουν ποτέ ή μένουν σκοπίμως ατελείωτα. Τρανταχτά παραδείγματα είναι ο βιολογικός καθαρισμός Ελειού-Πρόννων και οι κεντρικοί δρόμοι Πόρος-Σκάλα και Πόρος-Αργοστόλι. Το πρωί τους φτιάχνουν το βράδυ τους γκρεμίζουν, με αποτέλεσμα με την πρώτη βροχή να ανοίγουν τεράστιοι κρατήρες που κοστίζουν τη ζωή πολλών ανθρώπων αλλά σε αντίθεση με το Γιοφύρι της Άρτας ακόμα δεν λένε να εξαγγίσουν τις τσέπες των αιώνιων-μαστόρων. Ή μήπως να μιλήσουμε για το παλιό κονδύλι ασφαλτόστρωσης του Αίνου που όλος τυχαίως υλοποιείται πρόσφατα; Σε συνδυασμό με τις πυρκαγιές, όπως αυτές στα Σιμωτάτα, που εδώ και χρόνια οι γνωστοί άγνωστοι συγχωριανοί φροντίζουν να μετατρέπουν τον εθνικό δρυμό σε χωράφι – φιλέτο και σε καιρό συστημικής κρίσης το φάντασμα του φαστ-τρακ καραουλεύει και οι μεγαλοεπενδυτές τρίβουν τα χέρια τους.

Όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα, πρωταγωνιστές στο θέατρο του παραλόγου και στην Κεφαλονιά παραμένουν η κακή διαχείριση και η ανήλικη διαφθορά από την ντόπια πολιτική ελίτ. Τη σκυτάλη παίρνει επάξια η αδιαφορία για τα κοινά, την υγεία, την παιδεία και τον πολιτισμό, οι ανταγωνιστικές συμπεριφορές και ο ωφελιμισμός που αναπτύσσονται στο εξατομικευμένο «τι θα βγάλω εγώ» και η γενικότερη αποχαύνωση και ο ωχαδερφισμός του κόσμου που πιστεύουν πως όλα συμβαίνουν στην αρένα Αθήνα και οι μάχες στο δρόμο είναι το θέαμα του κεντρικού δελτίου ειδήσεων.

Στην Κεφαλονιά αυτό το παζάρι της ανθρώπινης αξιοπρέπειας έχει αρχίσει χρόνια και οι ταξικές διαφορές πλέον έγιναν βαθύτερες και αγεφύρωτες. Σε μια κατάσταση όπου το ταξικό ρήγμα μεγαλώνει, μεγαλώνει και η ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε την ταξική μας θέση για να μπορέσουμε να βρεθούμε κοντά με τον υπόλοιπο κόσμο, να ζυμωθούμε και να αγωνιστούμε συλλογικά. Για μας ο καπιταλισμός δεν εξανθρωπίζεται, αφού δε λειτουργεί ανθρωποκεντρικά, αλλά με γνώμονα το κέρδος του κεφαλαίου. Το “καλό της οικονομίας” που διατυμπανίζουν στα δελτία ειδήσεων δεν αναφέρεται πουθενά αλλού παρά στις τσέπες των μεγαλοαφεντικών. Είναι καιρός να κατανοήσουμε ότι η κρίση έχει σκοπό να μας απομονώσει για να είμαστε ανίσχυροι γιατί το μόνο που φοβούνται είναι η συνειδητοποίηση της δύναμης μας όταν συσπειρωθούμε εναντίον τους.

Για αυτό πλέον τα προτάγματα μας δεν είναι ουτοπίες

Αντίσταση

στα νέα μέτρα, στον κατακερματισμό των εργασιακών μας δικαιωμάτων ,
στη λεηλασία της φύσης και των φυσικών πόρων,
στην εξατομίκευση και τη ρουφιανιά,
στους εθνικούς σωτήρες και στους ειδικούς,
στα κόμματα και στις λογικές νεποτισμού.

Αυτοοργάνωση

στις κοινότητες, στα χωριά και τις γειτονιές με διαδικασίες αντιεραρχικές,
στους χώρους εργασίας με οριζόντια σωματεία βάσης
χωρίς διαμεσολάβηση εργατοπατέρων-αφεντικών -κράτους,
κατάληψη των μέσων παραγωγής, αξιοποίηση της γης ,
παιδεία βασισμένη στην αυτομόρφωση,
υγεία προσβάσιμη σε όλους.

Αλληλεγγύη

σε όσους μάχονται και σε όσους αντιστέκονται
στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
και την κρατική καταστολή

